

“मीठे बच्चे- तिम्नो यो जन्म धेरै अमूल्य छ किनकि बाबा स्वयं यस समय तिम्नो सेवा गर्दै हुनुहुन्छ, लक्ष्य रूपी साबुनले तिम्नो वस्त्र धुनु हुन्छ।”

प्रश्न:- जसले अल्लाहलाई सृष्टिका रचयिता भन्दछन्, उनीहरू सँग कुनचाहिँ प्रश्न सोध्नु पर्छ?

उत्तर:- उनीहरू सँग सोध- यदि अल्लाहले सृष्टि रच्नु भएको हो भने रचनाको लागि उहाँलाई फिमेल (स्त्री) चाहिन्छ, अब अल्लाहको फिमेल को हो? गड फादर भने पछि त अवश्य मदर पनि त चाहियो नि। तिमी बच्चाहरूले यस गुप्त रहस्यलाई राम्रो सँग जान्दछौ। ब्रह्मा अल्लाहको फिमेल हुन्। यी तिम्नो बडी माँ हुन्। यो कुरालाई मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्।

गीत:- किसने यह सब खेल रचाया....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई थाहा छ- कुनै पनि मनुष्यले यस गीतको यथार्थ अर्थ भन्न सक्दैनन्। नाटक बनाउनेले पनि बुझ्नेका छैनन्। यत्तिकै गीत बनाइदिन्छन्, जसरी शास्त्र बनाउँछन्। केही बुझ्नेका छैनन्। तिमी वेदहरूको लागि भन्दछौ- यी धर्मशास्त्र होइनन्। शास्त्र भनिन्छ तर धर्मशास्त्र होइन। धर्मशास्त्रबाट त केही फाइदा हुनु पर्ने हो। धर्मशास्त्रको अर्थ पनि बुझ्नेका छैनन्। शास्त्र अर्थात् जसद्वारा कुनै धर्मको स्थापना हुन्छ, कसैद्वारा। त्यसैले सोध्नु पर्छ, वेद-उपनिषद् कुनचाहिँ धर्मका शास्त्र हुन्? त्यो धर्म कसले स्थापना गर्‍यो? यसबाट त कुनै धर्म नै निस्किएको छैन। कुन-कुन धर्म हुन्, त्यो पनि सम्झाइन्छ। जसरी वृक्षमा मुख्य भाग फेद हो। फेरि ठूला हाँगा, त्यसपछि साना-साना हाँगाबिँगा निस्कन्छन्। त्यसरी नै बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यी जो धर्मशास्त्र छन् तिनमा सर्व शास्त्र शिरोमणि गीता हो मूल (फेद)। त्यसको पछि बाँकी सबै रचना ठहरिए। यी इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन आदि सबै कल्प वृक्षका हाँगा-बिँगाहरू हुन्। गीतामा पनि लेखिएको छ- मनुष्य सृष्टिको वृक्ष हो। यो वृक्षको रहस्य बुद्धिमा अहिले आएको छ। यसको मुख्य फेद हो आदि सनातन देवी देवता धर्म। यस वृक्षको तुलना वरको वृक्ष सँग गरिन्छ। त्यो धेरै ठूलो हुन्छ। वृक्ष जब पुरानो हुन्छ अनि त्यसको फेद सड्छ, बाँकी हाँगा-बिँगा रहन्छन्। यो पनि यस्तै हो। बच्चाहरूलाई थाहा छ- यसको तना जो देवी-देवता धर्म थियो त्यो अब छैन। परमात्माले २४ अवतार लिनुहुन्छ भने उहाँ सर्वव्यापी हुन सक्नुहुन्छ। अवतार लिनुहुन्छ भने उहाँलाई सर्वव्यापी कसरी भन्ने? नयाँ कुरा भयो नि। कति ठूलो वृक्ष छ! तर मूल नै छैन! एउटा पनि मनुष्य छैन जसले भनोस्- म आदि सनातन देवी-देवता धर्मको हुँ।

सत्ययुगलाई लाखौं वर्ष पछाडि लगिदिएका छन्। कति कठीन भएको छ! अहिले सबै मनुष्यहरूलाई दुःख छ। सुखी को हुन सक्छ? यहाँ काग बिष्टा समान सुख छ वा अथाह दुःख छ- यो संन्यासीहरूको बुद्धिमा पनि आउँदैन। यो उनीहरूलाई थाहा छैन। अब बाबा बताउनुहुन्छ- तिमीलाई फेरि अथाह सुखमा लिएर जान्छु। यस समय आफ्नो पार्ट खेलेर सबै कुरा गरेर छिप्नुहुन्छ। हुन त पार्ट सबैले खेल्छन्। इस्लामी-बौद्धी आदि सबै छिप्दछन्, माथि जान्छन्। यो पनि कसैले जान्दैन। मनुष्यहरूलाई नै सम्झाइन्छ। जनावरलाई त बताइँदैन। मनुष्यको जन्म सबैभन्दा उच्च मानिएको छ। त्यो कुन हो? भन्दछन् पनि- मनुष्यको त छाला पनि काममा आउँदैन। फेरि पनि भन्दछन्- मनुष्यको जन्म उत्तम हो। वास्तवमा तिम्नो यो जन्म उत्तम हो, जब बाबा बसेर तिम्नो सेवा गर्नुहुन्छ। दुनियाँका मनुष्यहरूको यो जीवन बहुत कनिष्ठ छ। तिमीलाई थाहा छ-

२०७५ श्रावण ३ बिहीबार १९-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
हामी पनि पहिला छी-छी मनुष्य थियौं, अहिले बाबा हाम्रो यस वस्त्रलाई ज्ञानरूपी लक्ष्य साबुनले सफा गर्दै
हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— अब आफ्नो बाबालाई याद गर।

यस दुनियाँमा बाबालाई पनि जान्दैनन्। बाबालाई जानियो भने नै बच्चा बनिन्छ। शिवको बनेर, ब्रह्माको
बनेपछि नै नाति-नातिना भनिनेछ। ब्राह्मण पनि दुई प्रकारका हुन्छन्— एउटा छ मुखवंशावली, अर्को छ
कोख वंशावली। तिमी हौ ब्रह्माका मुख वंशावली ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू। ब्रह्माका बुवा को हुनुहुन्छ?
शिवबाबा। उहाँको बुवा त कोही हुँदैन। तिमीलाई पढाउनेवाला पनि उहाँ हुनुहुन्छ। तिमीहरूको गुरु पनि
उहाँ हुनुहुन्छ। अहिले सम्मुख बस्नु भएको छ फेरि छिप्नु हुन्छ। पतित दुनियाँलाई पावन बनाएर, देवी-
देवता धर्मको स्थापना गरेर अरू सबैलाई मुक्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ। २१ जन्मको सुख दिइसकेपछि
अरू के चाहियो! बाबाले सदा सुखी बनाउनुहुन्छ। बाँकी उच्च पद पाउनको लागि त पुरुषार्थ गर्नु पर्छ।

कृष्णपुरीलाई सुखधाम भनिन्छ। नारायणको बाल्यकाल देखाउँदैनन्। कृष्णको स्वयंवर देखाउँछन्। यदि
राधा सँग स्वयंवर भएको भए फेरि उनको नाममा के परिवर्तन भयो? त्यो देखाउँदैनन्। लक्ष्मी-नारायणका
बारेमा त मानिसहरूलाई थाहा छैन। उनको जीवन चरित्रलाई कसैले जान्दैनन्। तिमीहरू अहिले
जानिरहेका छौ। करोडौंमा कोही मात्रै निस्कनेछन्, जसले पूरा चक्र लगाएका छन्। तिमीलाई थाहा छ—
भक्ति उसले गर्छ जो पहिले-पहिले पूज्यबाट पुजारी बन्छ। भक्त त सबै हुन्। अनगिन्ती मानिसहरू छन्।
तिमीलाई थाहा छ— अहिले विचरा सबै मृत्युको जाँतोमा छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बहुत विशाल
बुद्धि मिलेको छ। ८४ जन्मको चक्र बुद्धिमा राख्न धेरै सजिलो छ। हामी अहिले ब्राह्मण हौं। फेरि देवता
बन्नेछौं फेरि ८४ जन्म लिनुपर्नेछ। हम सो को अर्थ पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ। हम सो, सो हम—
यहाँ नै गायन छ। अरू धर्ममा यो शब्द छैन। ओम्को अर्थ भगवान् सम्झन्छन्। वास्तवमा ओम् अर्थात् अहम्
आत्मा। उनीहरूले फेरि उल्टो भन्दछन्— आत्मा सो परमात्मा। ठिकैछ, अनि फेरि? हामी शरीर त होइनौ।
परमपिता परमात्माले अहम् आत्मा मम शरीर (म आत्मा, मेरो शरीर) त भन्न सक्नुहुन्न। उहाँ बाबा
भन्नुहुन्छ— अहम् आत्मा त वास्तवमा हो। मैले यो शरीर लोनमा लिएको हुँ। यो मेरो जुत्ता होइन। मेरो चरण
छैन। मेरो चरणको पूजा हुन सक्दैन। कृष्णको चरण छ, मेरो त छैन। म हुँ नै निराकार। हुन त आत्मा पनि
निराकार छ। तर ऊ ८४ जन्ममा आउँछ। मेरो त शरीर छँदै छैन। म अशरीरी हुँ। तिमीलाई पनि भन्दछु—
अशरीरी बनेर मलाई याद गर। तिमीलाई थाहा छ— बाबा आउनु भएको छ। उहाँको के पार्ट छ? पतित
सृष्टिलाई पावन बनाउने। निराकार त अवश्य कुनै शरीरमा आउनु भएको हुनु पर्छ। मनुष्यहरूलाई थाहा
नभएको कारण उनीहरूले पहिलो राजकुमार श्रीकृष्णको नाम लेखिदिएका हुन्। अब श्रीकृष्ण यहाँ कसरी
आउन सक्छन्? यो कुरा बुझेर फेरि बुझाउनु छ।

टेगोर आदिले गीताको कति महिमा गर्थे! वास्तवमा कृष्णको पनि महिमा छैन। कृष्णलाई पनि
बनाउनेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ। यो कृष्णको बहुत जन्मको अन्त्यको जन्म हो। बाबा भन्नुहुन्छ— सानो
बच्चाको तनमा कसरी बसेर सुनाउन सक्छु? अवश्य अनुभवी रथ चाहिन्छ। ड्रामा अनुसार मेरो यो रथ
निश्चित छ। यस्तो होइन— फेरि अर्का कल्पमा अरू रथ लिनेछु। ब्रह्माद्वारा नै स्थापना गर्नेछु। कल्प पहिले
पनि तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूले ब्रह्माद्वारा वर्सा लिएका थियौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— अरू सँग नाता

२०७५ श्रावण ३ बिहीबार १९-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

तोडेर म सँग जोड। मेरो त एक शिवबाबा, अरू कोही छैन। तुम मात पिता.. जसको यति धेरै महिमा छ, अहिले तिमी उहाँको सम्मुख बसेका छौ। विचार गरौं— वास्तवमा हामीलाई कसले रच्यो? भन्दछन्— अल्लाहले रचनुभयो। त्यसैले अवश्य अल्लाहको कोही स्त्री (फिमेल) पनि हुनु पर्छ! अल्लाह त निराकार हुनुहुन्छ, उहाँकी स्त्री फेरि कहाँबाट आइन्? तपाईं गड फादर भन्नुहुन्छ भने हमेसा उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ। माता नै नहुने हो भने उहाँलाई पिता कसरी भन्ने? बच्चा पैदा हुन्छ तब नै पिता भनिन्छ नि। यो कसैलाई थाहा छैन— गड फादरकी फिमेल को हुनुहुन्छ? यो हो सबैभन्दा रहस्यपूर्ण कुरा। आदम बीबी दुवै छन्। उहाँलाई आदम भनियो भने पनि सरस्वतीलाई पत्नी भन्न सकिदैन। उनी बीबी हुन् भने फेरि उनकी माता को हुन्? यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छ। बाबा नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यस हिसाबले यी (ब्रह्मा) मेरी सजनी भइन्। यिनको मुखद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई रचिदछु। ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्छु। उनीहरूलाई सम्हाल्नको लागि फेरि जगत् अम्बा निमित्त बनेकी छिन्। आदि देव ब्रह्मा र जगत् अम्बा सरस्वती आपसमा को हुन्? विवेकले भन्छ— ब्रह्माकी छोरी हुन्। अब रचना कसरी रचनुभयो? ब्रह्माद्वारा रचिएकी हुन् भने यी बडी माँ भए। फेरि सम्हाल्नको लागि मम्मा पनि छिन्, बाबा पनि छन्। पहिलो नम्बरमा सरस्वती जान्छिन्। जगत् अम्बाको कति महिमा छ! अब तिमीले बुझेका छौ— हम सो ब्राह्मण बनेका छौं। हामी ईश्वरको गोदमा आएका छौं। यसमा पनि दुई प्रकारका छन्— सहोदर र सौतेले। एउटै माताका बच्चा फेरि सगे र लगे को त प्रश्न नै उठ्दैन। अब यहाँ सगे र लगे किन भनिन्छ? भनिन्छ, जो सहोदर बन्छन् उनीहरू प्रतिज्ञा गर्छन्— हामी पवित्र बनेर वर्सा लिनेछौं। त्यसैले यस्ता पवित्र नै गद्दी-नशीन वारिस (वर्साका अधिकारी) बन्छन्। सौतेले फेरि प्रजामा जान्छन्। सहोदर पनि बहुत बन्छन् फेरि उनीहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन्। जसले जति पुरुषार्थ गर्नेछ त्यति नै ऊ माता पिताको तख्तमा बस्नेछ। मम्मा-बाबा तख्तमा बस्नुहुन्छ भने हामीलाई पनि तख्त मिल्नु पर्छ। तर नम्बरवार बन्छन्। त्यसैले यो योगको यात्रा हो। बाबालाई याद गर्नु छ, स्वदर्शन चक्र फिराउनु छ, आफूसमान बनाउनु छ। आफूसमान बनाउनमा मेहनत गर्नु पर्छ। बच्चीहरू परिचय दिएर रिफ्रेस गर्नको लागि बाबाको पासमा लिएर आउँछन्। बाबा देख्नुहुन्छ— कस-कसले बाबाबाट पूरा वर्सा लिनेछन्, अरू सबैतर्फबाट ममत्व मेटाएर एकतर्फ लगाउँछन्? जान्दछन्— बाबा हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीहरूलाई स्वर्गको मालिक बनाउनेछु। फेरि चाहे सूर्यवंशी बन, चाहे चन्द्रवंशी बन।

यसप्रकार बाबा आफैं नै सबै कुरा गरिरहनु भएको छ। फेरि छिप्नु हुन्छ। घरि-घरि अवतार त लिनुहुन्छ। उहाँको आफ्नो शरीर नै छैन। उहाँ एकै पटक आउनुहुन्छ। तिमी त घरि-घरि एउटा चोला छोडेर अर्का लिइ रहन्छौ। म पुनर्जन्ममा आउँदिनँ। कति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ। पहिले यी कुरा बुद्धिमा थिएनन्। अनायास घर बसिरहँदा, बाटो हिँड्दै गर्दा बाबाले प्रवेश गर्नुभयो, फेरि थाहा भयो। अब दिन-प्रतिदिन सबै कुरा बुद्धिमा बस्दै जान्छन्। भन्छन् हैन— म ७ दिनको बच्चा हुँ, दुई महिनाको बच्चा हुँ। यो ज्ञान त सेकेन्डमा पनि मिल्न सक्छ। कति धेरै बच्चाहरू छन्! अरू कुनै सत्सङ्ग छैन जहाँ यति धेरै बच्चाहरू हुन्। प्रजापिता ब्रह्मा र जगत् अम्बा पनि बाबाको छोरा-छोरी हुन्, नकि मेल-फिमेल (पुरुष-स्त्री)। स्त्री-पुरुषले यति धेरै बच्चाहरू कसरी पैदा गर्न सक्छन्! कोख वंशावलीको त कुरै छैन। जसले कल्प पहिले माता-पिताका बनेर वर्सा पाएका थिए, उनीहरू नै आइरहन्छन्। कलमी लागिरहन्छ। बगैंचा हो नि। अहिले देवी-देवता धर्मका

२०७५ श्रावण ३ बिहीबार १९-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 फूलहरू त छैनन्। बाँकी सबै काँडाजस्तै छन्। बिइदछन्। यो काँडाको दुनियाँ हो। बाबा आएर काँडाबाट
 कोपिला, कोपिलाबाट फूल बनाउनुहुन्छ। श्रीमतमा चलेनन् भने त गिर्दछन्। बाबा सम्झनुहुन्छ— यो
 विकारमा गिन्थो। अहिले तिमी पतितबाट पावन बनिरहेका छौ। बापू गान्धी पनि पतित-पावनलाई याद
 गर्थे। चाहन्थे— रामराज्य होस्। त्यो त बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— अब हामीलाई यस
 कंसपुरीबाट कृष्णपुरीमा जानु छ। भारतवर्षमा सत्ययुग थियो। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। पाँच हजार
 वर्षको कुरा हो। पाँच हजारभन्दा पुरानो चीज केही हुँदैन। लाखौं वर्षको त केही रहन सक्दैन। हेर, तिमी
 वृद्ध माताहरू गुडगाउँबाट आएका छौ माता-पिताका पासमा, जसबाट वर्सा मिल्नुछ। बाबा पनि वृद्ध
 माताहरूलाई देखेर खुसी हुनुहुन्छ। पाँच हजार वर्ष पहिले पनि आएर वर्सा लिएका थिए। सारा आधार
 पुरुषार्थमा छ। तिमी वृद्ध माताहरू यति धेरै ज्ञान लिन सक्दैनौ। यी वृद्ध दादा त बहुत राम्ररी पढ्दछन्।
 तिमीहरू सम्झन्छौ— जवान सरस्वती मम्मा राम्ररी पढ्छिन्। अरे, यिनी त ब्रह्मपुत्रा नदी हुन्। यिनले त
 अवश्य धेरै पढ्छन् होला नि। यी वृद्ध बाबा त सबैभन्दा तीक्ष्ण छन्। उनी त फेरि पनि छोरी भइन्। वृद्ध
 माताहरूको लागि पनि धेरै सहज छ। बाबालाई याद गरिराख। ओहो! शिवबाबा बलिहार जानेछु, हजुर त
 सुखधाम लिएर जानुहुन्छ! यस्तो खुसीमा रह्यौ भने बेडा पार हुन्छ। सदैव सम्झ— शिवबाबा सम्झाउनुहुन्छ।
 यिनलाई छोडिदेऊ। यस्तो सम्झ— शिवबाबाले सुनाउनुहुन्छ, बुद्धियोग शिवबाबाको पासमा गएपछि
 विकर्म विनाश हुन्छ। मम्माले पनि शिवबाबाबाट सुनेर सुनाउँछिन्। सदैव एक शिवबाबाको नै याद रह्यो
 भने विकर्म विनाश भै रहनेछ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
 रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) गद्दी-नशीन पक्का वारिस बन्नको लागि पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर सहोदर बच्चा बन, अरू
 सङ्ग तोडेर एक सङ्ग जोड।
- २) आफू समान बनाउनको लागि सेवा गर्नु छ। काँडाबाट कोपिला, कोपिलाबाट फूल बन्नु र
 बनाउनु छ। नयाँ वृक्षको कलमी लगाउनु छ।

वरदानः— हर कुरामा मुख वा मनबाट बाबा-बाबा भनेर मै’ पनलाई समाप्त गर्ने सफलतामूर्त भव

अनेक आत्माहरूको उमंग-उत्साहलाई बढाउने तिमी निमित्त बच्चाहरू कहिल्यै पनि मै’
 पनमा नआउनु। मैले गरेको होइन। बाबाले निमित्त बनाउनुभयो। मै’को सट्टा मेरो बाबा, मैले
 गर्ने, मैले भने, यो होइन। बाबाले गराउनुभयो, बाबाले गर्नुभयो तब सफलतामूर्त बन्छौ। जति
 तिमी मुखबाट बाबा-बाबा निस्कन्छ त्यति नै अनेकौंलाई बाबाको बनाउन सक्छौ। सबैको
 मुखबाट यही निस्कियोस्— यिनको मुखमा र मनमा त बाबा नै बाबा छ।

स्लोगनः— संगमयुगमा आफ्नो तन-मन-धनलाई सफल गर्नु र सर्व खजानालाई बढाउनु नै समझदारी हो।